

746

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU MASZYNOWEGO

z dnia 6 lipca 1956 r.

w sprawie trybu ustalania w resorcie przemysłu maszynowego cen zbytu wyrobów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz robót (usług) o charakterze przemysłowym.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski Nr A-57, poz. 722 z późniejszymi zmianami) i zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 maja 1955 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Maszynowego uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr 44, poz. 437) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przed rozpoczęciem produkcji wyrobów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych, dla których nie ma ustalonych jednolitych cen zbytu, przedsiębiorstwa są zobowiązane do opracowania i przesłania do nadrzędnego centralnego zarządu wniosku o ustalenie ceny.

2. W razie gdy brak niezbędnych danych technicznych uniemożliwia złożenie wniosku o ustalenie ceny zbytu przed rozpoczęciem produkcji, wniosek ten może być złożony w terminie późniejszym, jednak z takim obliczeniem czasu, ażeby — uwzględniając wymagania w zakresie uzgadniania cen — ustalenie ceny nastąpiło przed datą wykonania wyrobu.

§ 2. Wniosek o ustalenie ceny zbytu powinien zawierać w szczególności następujące dane:

- 1) określenie (nazwę, typ) wyrobu, jego rozmiary, wagę oraz cechy techniczne i użytkowe charakteryzujące dany wyrób; jeżeli cenę wyrobu ustala się w relacji do cen podobnych artykułów, to należy podać różnice pomiędzy nowym wyrobem a wyrobem (lub wyrobami) najbardziej zbliżonym,
- 2) ilość wyrobów przewidzianą do produkcji w danym roku i — jeżeli to jest możliwe — w roku następnym,
- 3) wyłącznych bądź głównych odbiorców,
- 4) jakie ewentualnie wyroby importowane dany wyrób zastępuje,
- 5) proponowaną cenę zbytu oraz kryteria, na których podstawie określono jej wysokość.

§ 3. 1. Do wniosku o ustalenie ceny zbytu należy dołączyć kalkulację planowanego kosztu własnego. Koszty przygotowania i uruchomienia produkcji nie powinny obciążać wyłącznie pierwszej serii wyrobów. Jeżeli produkcja jest przewidywana na okres dłuższy niż 1 rok, to koszty przygotowania i uruchomienia produkcji należy rozłożyć co najmniej na okres jednego roku, jeśli odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

2. W razie gdy wniosek dotyczy ceny wyrobu przeznaczonego na eksport, różniącego się określonymi odstępstwami od normy (warunków technicznych) wyrobu zbywanego w kraju — do wniosku załącza się kalkulację obejmującą różnice w poszczególnych składnikach kosztów.

3. Jeżeli wniosek dotyczy ceny wyrobu różniącego się od wyrobów objętych cennikiem wyłącznie wielkością, wagą,

mocą itp., a cenę ze względu na cechy techniczne ustala się w odpowiedniej relacji do cen innych wyrobów danej grupy, to załączanie kalkulacji do wniosku nie jest wymagane.

§ 4. Centralny zarząd po przeanalizowaniu otrzymanego wniosku o ustalenie ceny zbytu i kalkulacji planowanego kosztu własnego powinien uzupełnić wniosek przedsiębiorstwa w razie braku niektórych danych lub konieczności umieszczenia danych dodatkowych, a jeśli produkcja jest podejmowana przez kilka zakładów, to powinien zaproponować cenę zbytu w oparciu o przeciętne planowane koszty własne.

§ 5. 1. Wnioski dotyczące cen wyrobów objętych dystrybucją dokonywaną przez biura zbytu (sprzedaży) podległe Zarządowi Zbytu Ministerstwa Przemysłu Maszynowego, centralny zarząd przesyła wraz z kalkulacją do Zarządu Zbytu oraz do właściwego biura zbytu (sprzedaży). Biuro zbytu (sprzedaży) po przeanalizowaniu otrzymanego wniosku i kalkulacji przesyła opinię co do wysokości proponowanej ceny do Zarządu Zbytu.

2. Wnioski o ustalenie cen wyrobów nie wymienionych w ust. 1, z wyjątkiem wniosków dotyczących wyrobów zbywanych wyłącznie pomiędzy przedsiębiorstwami danego centralnego zarządu, przesyła się wraz z kalkulacją do Departamentu Planowania i Produkcji Ministerstwa Przemysłu Maszynowego.

3. Jeżeli wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, dotyczą:

- 1) wyrobów, których produkcja jest zbywana w całości lub poważnej części odbiorcom nadzorowanym przez inny centralny zarząd wchodzący w skład Ministerstwa Przemysłu Maszynowego,
 - 2) wyrobów przeznaczonych na eksport,
 - 3) wyrobów objętych dystrybucją dokonywaną przez jednostki handlowe lub zbytu podległe innym ministrom,
 - 4) wyrobów nie objętych dystrybucją, a przeznaczonych dla nabywców podległych określonym resortom,
- to centralny zarząd — w celu uzgodnienia wysokości proponowanej ceny — przesyła odpis wniosku i kalkulacji (bez załączników) centralnemu zarządowi odbiorcy — w przypadkach wymienionych w pkt 1, centrali handlu zagranicznego — w przypadkach wymienionych w pkt 2, jednostce dystrybucyjnej — w przypadkach wymienionych w pkt 3, ministerstwu, któremu podlegają główni nabywcy — w przypadkach wymienionych w pkt 4.

4. Przesyłając odpis wniosku i kalkulacji do jednostek wymienionych w ust. 3 należy je poinformować:

- 1) że w ciągu 20 dni od daty otrzymania należy przekazać wskazanemu adresatowi (Zarządowi Zbytu lub Departamentowi Planowania i Produkcji Ministerstwa Przemysłu Maszynowego) uwagi co do wysokości proponowanej ceny zbytu,
- 2) że niezgłoszenie uwag w terminie 20 dni od daty otrzymania odpisu wniosku i kalkulacji uważa się za akceptację proponowanej ceny.

§ 6. W razie niezgodnienia ceny z jednostkami wymienionymi w § 5 ust. 3 Zarząd Zbytu lub Departament Planowania i Produkcji Ministerstwa Przemysłu Maszynowego — w zależności od posiadanych uprawnień do wydawania decyzji o ustalaniu cen (§ 9 ust. 1 pkt 2 i 3) — przesyłają akta sprawy wraz z opinią zainteresowanych jednostek do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Kosztów i Polityki Cen), zawiadamiając o tym jednostki, które zgłosiły zastrzeżenia.

§ 7. 1. Wnioski w sprawie ustalania cen robót (usług) typowych, powtarzalnych o charakterze przemysłowym przedsiębiorstwo przesyła wraz z kalkulacją do nadrzędnego centralnego zarządu z odpisem do centralnego zarządu nadzorującego odbiorcę.

2. Centralny zarząd odbiorcy, o którym mowa w ust. 1, zobowiązany jest przesłać opinię co do wysokości proponowanej ceny do centralnego zarządu nadzorującego dostawcę (wykonawcę) w terminie 20 dni od daty otrzymania wniosku. Nieprzesłanie opinii w terminie 20 dni uważa się za akceptację proponowanej ceny.

3. W razie nieosiągnięcia porozumienia pomiędzy centralnym zarządem dostawcy a centralnym zarządem odbiorcy co do wysokości ceny typowej roboty (usługi) akta sprawy przesyła centralny zarząd dostawcy do Departamentu Planowania i Produkcji Ministerstwa Przemysłu Maszynowego.

§ 8. 1. W razie gdy w stosunku do wyrobu objętego cennikiem (uzupełnieniem do cennika) określane przez niektórych odbiorców zmiany w wyposażeniu wyrobu lub odstępowania od obowiązujących dla danego wyrobu warunków technicznych (normy) mają charakter powtarzalny, przedsiębiorstwo powinno wystąpić z wnioskiem do nadrzędnego centralnego zarządu o ustalenie dopłaty do obowiązującej ceny zbytu lub opustu od ceny tego wyrobu.

2. Wysokość proponowanej dopłaty lub opustu, o których mowa w ust. 1, określa przedsiębiorstwo w oparciu o dotychczasowe uzgodnienia z odbiorcami dokonywane w trybie ustalania cen zbytu na nietypowe wyroby. Do wniosku o ustalenie dopłaty lub opustu należy dołączyć kalkulację obejmującą w poszczególnych składnikach kosztów różnice wynikłe z żądanych przez odbiorców zmian.

3. Wnioski w sprawie dopłat lub opustów, z wyjątkiem wniosków dotyczących dopłat (opustów) do cen wyrobów zbywanych wyłącznie pomiędzy przedsiębiorstwami danego centralnego zarządu, centralny zarząd przesyła do Departamentu Planowania i Produkcji lub Zarządu Zbytu Ministerstwa Przemysłu Maszynowego — w zależności od uprawnień tych jednostek do wydawania decyzji w sprawie ustalania cen (§ 9 ust. 1 pkt 2 i 3).

§ 9. 1. W ramach uprawnień do ustalania cen zbytu udzielonych Ministrowi Przemysłu Maszynowego upoważnia się:

- 1) dyrektorów centralnych zarządów do ustalania cen zbytu wyrobów wykonywanych przez nadzorowane przedsiębiorstwa i zbywanych wyłącznie tym przedsiębiorstwom oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym wykonywanych przez nadzorowane przedsiębiorstwa,
- 2) dyrektora Zarządu Zbytu Ministerstwa Przemysłu Maszynowego do ustalania cen zbytu wyrobów, o których mowa w § 5 ust. 1, oraz wyrobów pochodzących z importu,
- 3) dyrektora Departamentu Planowania i Produkcji Ministerstwa Przemysłu Maszynowego do ustalania cen zbytu wyrobów pozostałych, nie wymienionych w pkt 1 i 2.

2. Upoważnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3, dotyczą również ustalania dopłat do obowiązujących cen lub opustów od tych cen.

§ 10. Centralne zarządy, Zarząd Zbytu i Departament Planowania i Produkcji Ministerstwa Przemysłu Maszynowego prowadzić będą rejestr ustalonych przez siebie cen zbytu według wymagań § 10 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 maja 1955 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Maszynowego uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zapotrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr 44, poz. 437).

§ 11. 1. Przepisy zarządzenia nie dotyczą trybu ustalania cen zbytu wyrobów (robót) wykonywanych wyłącznie na zapotrzebienie sił zbrojnych.

2. Przepisy zarządzenia nie naruszają trybu ustalania cen zbytu na wyroby i roboty nietypowe określonego zarządzeniem Ministra Przemysłu Maszynowego z dnia 31 grudnia 1955 r. w sprawie ustalania cen zbytu na wyroby nietypowe i nietypowe roboty (usługi) o charakterze przemysłowym, wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Maszynowego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej (Monitor Polski z 1956 r. Nr 5, poz. 42).

§ 12. Rozstrzygnięcie kwestii spornych mogących wyniknąć przy wykonywaniu przez jednostki podległe Ministrowi Przemysłu Maszynowego obowiązków określonych zarządzeniem oraz ogólny nadzór nad jego wykonaniem porucza się dyrektorowi Departamentu Planowania i Produkcji Ministerstwa Przemysłu Maszynowego.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Maszynowego: R. Fidelski

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Stalina 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie ul. Tamka 3